

Głos Wielkopolski

CODZIENNE PISMO POLITYCZNO-INFORMACYJNE

Rok I

Poznań, środa, 7 marca 1945

Nr 17

We wspólnych walkach, we wspólnie przeleanej krwi za świętą sprawę wolności wśród żołnierzy Armii Czerwonej i Wojska Polskiego rodzi się szczere, prawdziwe braterstwo broni, rodzi się wieczna przyjaźń narodu polskiego i narodów Związku Radzieckiego.

...Zwycięska Armia Czerwona, a wraz z nią i Wojsko Polskie uwalnia nasze wsie i miasta od barbarzyńskiego okupanta, a po uwolnieniu całego kraju pójdzie dalej na zachód, aby razem z sojusznicznymi armiami Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych Ameryki rozgromić gada hitlerowskiego, uczynić go raz na zawsze niezdolnym do ewentualnych nowych napaści na nasze ziemie i utrwalić nasze granice zachodnie nad Odrą i Nisą Łużycką.

EDWARD OSÓBKA-MORAWSKI

Dziś Wojsko Polskie stoi przed najdonioślejszym, najważniejszym zadaniem, jakie kiedykolwiek przypadło w udziale orężowi polskiemu: wspólnie z bohaterką Armiją Czerwoną wypędzić z naszej ziemi niemieckiego okupanta, uratować miliony Polaków, którzy wołają o ratunek i wyzwolenie, pomścić straszliwe krzywdy, wyrządzone narodowi polskiemu przez dzicz hitlerowską, rozgromić odwiecznego wroga i wznieść zwycięski sztandar biało-czerwony nad pokonanym Berlinem obok sławą okrytego sztandaru sowieckiego i sztandarów innych sojuszników.

MICHAŁ ROLA-ŻYMIERSKI]

Witamy Wojsko Polskie!

Serca nasze napelnia wielka radość. Prastary nasz gród piastowski wita dziś Wojsko Polskie, które zahartowane w bojach i opromienione blaskiem zwycięstw urosło pod naczelnym dowództwem gen. broni Roli-Żymierskiego w silną i pełną chwały armię.

Umysły wszystkich ożywia jedna wola, której żar stapia dusze tysięcy w jedno serce.

Rozgorzały serca nasze, wzmagą się temperatura patriotyzmu, by spontanicznie dać wyraz uczuciu — jakim przepojone są dusze nasze dla żołnierza polskiego.

Duma rozpięra nam piersi na widok naszych dziarskich żołnierzy. Dziś bowiem w Polsce Demokratycznej Wojsko Polskie nie jest tym dawnym wojskiem sprzed 1939 roku. Dziś wojsko nasze oparte o ustrój demokratyczny odrodzonej Polski, posiada już obywatelsko-żołnierskie wychowanie i szczerze ludowy skład korpusu oficerskiego. Przy wielkiej dyscyplinie i przy poświęceniu aż do szczytnego bohaterstwa żołnierz nasz zdolny jest do opanowania nawet najbardziej niebezpiecznych sytuacji bojowych — co czynem już niejednokrotnie dokazał.

Wojsko Polskie tworząc się w ZSRR i organizując się dalej niemal w ogniu karabinów i huku armat — stworzyło nowy, stalowy typ żołnierza, zdolnego do poświęcenia i obrony kraju, stworzyło nowy, wzorowy typ oficera i nowe kadry korpusu oficerskiego, które stoją otworem dla każdego, bez względu na jego pochodzenie, bez różnicy na stan. A więc syn chłopca, robotnika, czy inteligenta pracującego może być oficerem Wojska Polskiego, — gdyż nie przywilej, nie pieniądze, czy urodzenie, lecz rzeczywista zdolność do służby Ojczyźnie otwiera drogę do stopnia oficerskiego i awansu.

Wojsko Polskie — przepojone ideą demokratyczną — tworzy siłę oręża polskiego. Polskę Demokratyczną cechuje gotowość do współpracy w życiu rozwojowym narodów w prawdziwym duchu pokoju — ale dla utrzymania integralności, bezpieczeństwa i autorytetu Państwa Polskiego — potrzebny jest miecz polski, który wykuwać musi cały naród.

Zgodnym, harmonijnym wysiłkiem naród nasz pomaga dziełu wzmacniania i powiększania Wojska Polskiego — posyłając najlepszych swych synów do jego szeregów i w bój do nie skończonej jeszcze walki — celem ostatecznego dobitcia hitlerowskiego gada. — Tak, jak przy boku zwycięskiej Armii Czerwonej zahartował się żołnierz nasz i w niej znalazł źródło pomocy nie tylko techniczno-strategicznej, lecz i wzór poświęcenia i bohaterstwa — tak i dziś idzie Wojsko Polskie dalej z Armiją Czerwoną, by dokonać dzieła wyzwolenia i pomścić miliony Polaków, zakatowanych w obozach i więzieniach przez siepaczy hitlerowskich.

Idzie w trudzie i znoju Wojsko Polskie — wraz z Armiją Czerwoną, idzie w pochodzie walki po nowe ziemie i po triumf i zwycięstwa — aż do Berlina, by pomścić lata srogiej niewoli i poniewierkę narodu polskiego. W tym historycznym przemarszu, kiedy Wojsko Polskie dumnie kroczy ulicami miasta Poznania, my obywatele tego prastarego grodu, młodzi i starzy witamy Was radośnie i oddajemy Wam hołd i cześć należną.

Otwieramy wdzięcznością przepelnione serca nasze i chylimy czoła przed Wami, waleczni synowie Ojczyzny. Entuzjazm zapiera nam oddech w piersiach. Dusza rwie się na widok rytmicznie falującej i rażno postępującej królowej broni — piechoty.

Łopocą biało-czerwone sztandary. Mury świecą pustkami, wszędzie ruiny i zgliszcza, ale duch nasz, ten duch, który pozwolił nam przetrwać lata srogiej niewoli, na Wasz widok krzepi nasze czyste i uczciwe serca polskie. Ochocho i radośnie lecą gromkie okrzyki:

„Niech żyje Wojsko Polskie!”

„Niech żyje Naczelnny Wódz Gen. Broni Rola-Żymierski!”

„Niech żyje Żołnierz Polski!”

„Niech żyje silna, Demokratyczna Polska!”

